

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-224 Wrocław, pl. Strzelecki 25
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl
tel. 71 323 63 80, fax 71 323 63 98

RWR 430-2/14/ZR

Wrocław, 13 listopada 2014 r.

DECYZJA RWR 32/2014

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 pkt 5 w związku z § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 roku *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz.U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę **Roberta Włodarczyka** - prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą **MAG-MAR** w Solnikach Wielkich - za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na ww. przedsiębiorcę **karę pieniężną** w wysokości **1 500 euro** (słownie tysiąc pięćset euro), co stanowi równowartość **6 220,80 złotych** (słownie złotych: sześć tysięcy dwieście dwadzieścia 80/100), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ww. ustawy, w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy działalność wymienionego przedsiębiorcy – zawierającego z konsumentami umowy poza lokalem przedsiębiorstwa m.in. na sprzedaż grzejników gazowych - nie stanowi naruszenia przepisów przytoczonej ustawy, uzasadniającego wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których stanowi art.24 wymienionej ustawy (sygn. sprawy: RWR 403-9/14/ZR).

UZASADNIENIE

Strona niniejszego postępowania – Robert Włodarczyk, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą **Robert Włodarczyk „MAG-MAR”** w Solnikach Wielkich - jest przedsiębiorcą wpisanym do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) i prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m.in.: zakładania stolarki budowlanej (PKD 43.32.Z) oraz pozostałą działalność usługową (PKD 96.09.Z) . Jak ustalono, w ramach swojej działalności, przedsiębiorca zawiera z konsumentami m.in. umowy sprzedaży grzejników

gazowych, za pomocą wzorca umowy pn. „Umowa na wykonanie robót budowlano-montażowych”. Umowy te zawierane są również poza lokalem przedsiębiorstwa.

(dowód karty: 3-9 i 23)

Dnia 10 lutego 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej zwany także „Prezesem Urzędu” lub „organem ochrony konsumentów”), postanowieniem nr RWR 31/2014, wszczął postępowanie wyjaśniające (nr sygn. RWR 403-9/14/ZR) w sprawie wstępnego ustalenia, czy działalność przedsiębiorcy **Roberta Włodarczyka** - prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą **Robert Włodarczyk „MAG-MAR”** w Solnikach Wielkich - w zakresie zawierania umów z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa m.in. na sprzedaż grzejników gazowych – nie odbywa się z naruszeniem przepisów ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa art. 24 wymienionej ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* [zwaną dalej także ustawą *o ochronie (...)*].

(dowód: karta 1)

W toku przedmiotowego postępowania wyjaśniającego, działając na podstawie art. 50 ustawy *o ochronie (...)*, Prezes Urzędu - pismem z 10 lutego 2014 r. - zwrócił się do wymienionego przedsiębiorcy - o udzielenie informacji i danych, jednocześnie wyjaśniając cel żądania oraz zakres żądanych informacji, tj:

- opisanie zakresu przedmiotowego i obszaru prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności wskazania rodzaju artykułów sprzedawanych przez przedsiębiorcę w obrocie konsumenckim oraz opisanie w jaki sposób pozyskiwany jest klient (konsument) z którym następnie jest zawierana umowa w zakresie nabywania produktów/usług;
- przesłania wszystkich wzorców umownych (formularzy umowy wraz regulaminami i wszystkimi załącznikami), stosowanych w latach 2013 – 2014 przy zawieraniu umów z klientami – konsumentami nabywającymi różne produkty, w tym piece gazowe, elementy stolarki budowlanej, w tym okna i drzwi, wraz z podaniem daty wprowadzenia danego wzorca umownego do obrotu prawnego.
- wskazania ilości umów z konsumentami, zawartych w roku 2012 r., 2013 r. i w styczniu 2014 r. w związku z prowadzoną działalnością w powyższym zakresie oraz wskazania jaki procent tych umów został zawarty poza lokalem przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorca nie zastosował się do żądania Prezesa Urzędu i nie przedstawił w wyznaczonym terminie żądanych informacji i danych. W związku z powyższym Prezes Urzędu, pismem z dnia 6 czerwca 2014 r. (ponaglenie), ponownie wezwał przedsiębiorcę Roberta Włodarczyka o nadesłanie wskazanych wyżej informacji i danych. Przedsiębiorca nie odpowiedział także na powyższe wezwanie, pomimo odbioru pisma w dniu 9 czerwca 2014 r.

(dowód: karta 16, 21, 22 – dokument potwierdzający odbiór pisma)

Przedsiębiorca za każdym razem został pouczone o możliwości nałożenia na niego kary pieniężnej w razie nieudzielenia żądanych danych i informacji. Ponadto w drugim wezwaniu (ponagleniu), przedsiębiorcę dodatkowo poinformowano, iż w przypadku braku odpowiedzi we

wskazany wyżej terminie, zostanie wszczęte **postępowanie o nałożenie kary pieniężnej**, stosownie do art.106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), w związku z nieudzieleniem informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 50 tej ustawy. Przedsiębiorca w dalszym ciągu nie przesłał żądanych informacji, również po upływie terminu wyznaczonego w drugim wezwaniu (tj. po dniu 16 czerwca 2014 r.), w związku z czym zaistniały przesłanki do wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w związku z nieudzieleniem, przez wymienionego przedsiębiorcę, informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 50 ustawy *o ochronie (...)*.

(dowód: karta 16, 21, 22)

Mając na względzie powyższe okoliczności, postanowieniem nr 170/2014 z dnia 5 września 2014 r., Prezes Urzędu wszczął postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę Roberta Włodarczyka, kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 50 ustawy *o ochronie (...)*, w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. RWR 403-9/ZR/14. Zgodnie z art. 101 ust.2 ustawy *o ochronie (...)*, do przedsiębiorcy, zostało wysłane stosowne zawiadomienie (pismem z dnia 5 września 2014 r.), w którym przedsiębiorca (jako strona postępowania) został także wezwany do:

- przedstawienia stanowiska odnośnie wykonania obowiązku przekazania informacji Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przedmiotowym postępowaniu wyjaśniającym o sygn. RWR 403-9/ZR/14;
- wskazania przyczyn nieudzielenia informacji na wezwania dotyczące przekazania informacji, w związku z postępowaniem przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do zawiadomienia dołączono również ww. postanowienie RWR 170/2014 z dnia 5 września 2014 r.

(dowód: karta: 31, 32)

Do zarzutów przedsiębiorca nie ustosunkował się, jak również nie udzielił żadnych wyjaśnień. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania wraz z postanowieniem nr 170/2014 z dnia 5 września 2014 r. zostało odebrane w siedzibie przedsiębiorcy dnia 11 września 2014 r., a zatem termin na udzielenie odpowiedzi minął dnia 25 września 2014 r.

(dowód: karta: 33– dokument potwierdzający odbiór pisma)

Przedsiębiorca Robert Włodarczyk – pismem z dnia 14 października 2014 r. - został powiadomiony o przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami postępowania.

(dowód: karta 35)

Mając na względzie powyższy stan faktyczny, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, na przedsiębiorcach oraz związkach przedsiębiorców ciąży obowiązek przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu.

Zgodnie natomiast z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)* Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieумыślnie nie udzielił

informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 ustawy *o ochronie (...)*, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W myśl art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)* za przedsiębiorcę uważa się przede wszystkim przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. (t.j. Dz.U. z 2013 r., Nr 672 ze zm.) *o swobodzie działalności gospodarczej*, a także **osobę fizyczną**, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną.

Strona – Robert Włodarczyk, zgodnie z danymi zawartymi w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), prowadzi działalność gospodarczą jako osoba fizyczna w rozumieniu przepisów ustawy *o swobodzie działalności gospodarczej*, pod firmą: Robert Włodarczyk „MAG-MAR” w Solnikach Wielkich. Prezes Urzędu sprawdził również, że przez cały okres toku postępowania o nałożenie kary pieniężnej – według danych z ewidencji CEIDG – przedsiębiorca Robert Włodarczyk „MAG-MAR” prowadził działalność gospodarczą.

(dowód karta: 23 i 34 – wydruki z CEIDG)

CEIDG jest spisem przedsiębiorców, będących osobami fizycznymi, działających na terenie Polski. Spis prowadzony jest od 1 lipca 2011 r. w systemie teleinformatycznym przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie przepisów ustawy *o swobodzie działalności gospodarczej*. Nie ma zatem wątpliwości, iż strona niniejszego postępowania jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy *o ochronie (...)*. Tym samym jest on obowiązany na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu pod sankcją możliwości nałożenia kary pieniężnej, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie (...)*.

Obowiązek udzielenia informacji powstaje po stronie przedsiębiorców, gdy żądanie skierowane przez Prezesa Urzędu spełnia wymagania określone w art. 50 ust.2 ustawy *o ochronie (...)*, a zatem zawiera wskazanie zakresu żądanych informacji, celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/04, OSNP 2005 nr 4, poz. 60).

Kierowane do przedsiębiorcy wezwania z dnia 10 lutego 2014 r., 6 czerwca 2014 r. i 5 września 2014 r., wysłane w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. RWR 403-12/13/ZR oraz w toku postępowania o nałożenie kary pieniężnej, zawierały za każdym razem wszystkie wymienione wyżej elementy, dlatego po jego stronie – jako przedsiębiorcy, powstał prawny obowiązek udzielenia odpowiedzi na skierowane wezwania. Przedmiotowe wezwania określały – stosownie do treści art. 50 ustawy *o ochronie (...)* - zakres żądanych informacji poprzez zadanie trzech pytań. Cel skierowanego żądania w przedmiotowej sprawie także został jasno określony w wezwaniach poprzez wskazanie, w związku z jakim postępowaniem żądane są od przedsiębiorcy informacje, tj. postępowaniem wyjaśniającym w sprawie wstępnego ustalenia, czy działania przedsiębiorcy w zakresie m.in. prowadzenia sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa grzejników gazowych - nie odbywają się z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz.U. Nr 50, poz.331 ze zm.), uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym stanowi art. 24 tej ustawy. Termin na udzielenie informacji był każdorazowo określany. Ponadto wszystkie wezwania zawierały również pouczenie o sankcjach przewidzianych w art. 106 i 108 ustawy *o ochronie (...)*.

Przedmiotowe wezwania do przedsiębiorcy zostały również skutecznie doręczone - wszystkie zostały odebrane w siedzibie przedsiębiorcy w Solnikach Wielkich 12, co za każdym razem zostało to stwierdzone podpisem osób odbierających (D.Lipiec, R.Włodarczyk) na kartach potwierdzenia odbioru, włączonych do akt postępowania o nałożenie kary pieniężnej (karty 22 i 33).

W świetle ustalonego powyżej stanu faktycznego bezspornym jest, iż pomimo ciężącego na stronie prawnego obowiązku udzielenia stosownych informacji, przedsiębiorca Robert Włodarczyk odmówił jego wypełnienia. Istotnym jest także, iż przedsiębiorca działał w tym zakresie umyślnie, gdyż co najmniej przewidując możliwość naruszenia przepisu art. 50 ustawy *o ochronie konkurencji konsumentów* godził się na to, odmawiając przekazania informacji pomimo udzielenia przez Prezesa Urzędu wyjaśnień i wskazania obowiązującego stanu prawnego w zakresie obowiązku udzielania przez przedsiębiorców informacji w postępowaniu przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów .

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zostały spełnione wszystkie przesłanki umożliwiające nałożenie na przedsiębiorcę Roberta Włodarczyka kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Przepisy dotyczące nakładania przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej obejmują swym zakresem nie tylko nieudzielenie, ale i zwłokę w udzielaniu Prezesowi Urzędu żądanych przez niego danych. Przemawiają za tym przede wszystkim względy racjonalności, wyrażające się sprzeciwem wobec blokowania przez przedsiębiorcę wykonywania zadań organu ochrony konsumentów. Przekazywanie przez przedsiębiorcę odpowiednich danych służyć ma przede wszystkim sprawnemu i efektywnemu przeprowadzeniu postępowania administracyjnego. Rozwiązanie przewidziane w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o (...)* ma więc na celu zdyscyplinowanie uczestników i ekonomię postępowania prowadzonego w interesie publicznym. **Nieudzielenie informacji przez Roberta Włodarczyka w niniejszej sprawie doprowadziło do uniemożliwienia przeprowadzenia stosownego postępowania wyjaśniającego.**

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają zarówno charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu), jak i prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa). Samo zagrożenie karą pieniężną, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie publicznym leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają Prezesowi Urzędu realizację zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu między innymi o kryteria wskazane w art. 111 ustawy *o ochronie (...)*. Stosownie do tego uregulowania przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów ustawy *o ochronie (...)*.

Ustalając wysokość kary dla Roberta Włodarczyka, Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień jego zawinienia. Przedsiębiorca, mimo trzykrotnego kierowania do niego wezwań, nie udzielił w wyznaczonych terminach żadnej odpowiedzi. Wobec braku wyjaśnień strony w zakresie przyczyn nieudzielenia informacji, zignorowanie wezwania kierowanego przez Prezesa Urzędu, odczytać można jedynie jako lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów. Ustalając wymiar kary Prezes Urzędu wziął także pod uwagę fakt, że jest to pierwsze naruszenie przepisów przedmiotowej ustawy przez przedsiębiorcę Roberta Włodarczyka, w związku z czym należy położyć nacisk głównie na rolę prewencyjną wymiaru kary.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu nałożył na przedsiębiorcę Roberta Włodarczyka karę pieniężną w wysokości 1500 euro (słownie: tysiąc pięćset euro), co stanowi równowartość **6 220,80 złotych** (słownie złotych: sześć tysięcy dwieście dwadzieścia 80/100). Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2013 r., zgodnie z którym kurs euro wynosił **4,1472 zł**. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy *o ochronie (...)*, wartość euro o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy *o ochronie (...)* przez ten podmiot w przyszłości. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do art. 81 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 *kodeksu postępowania cywilnego* – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura we Wrocławiu.

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury we Wrocławiu
Zbigniew Jurczyk

Otrzymuje:
Robert Włodarczyk "MAG-MAR"
Solniki Wielkie 12
56-420 Bierutów